

Met mijn neef Jan van Kessel en zijn vrouw Riet heb ik altijd een bijzondere band gehad. De laatste vijf jaar van zijn leven was er door zijn ziekte bijna dagelijks contact. In het kort zijn levensverhaal.

Jan werd geboren te Brunssum op 22 januari 1924. Hij was de tweede zoon in het gezin van Kessel-Kepers. Vijf broers en vier zussen bevolkten zijn geboortehuis. Jan was niet echt een familieman maar in zijn jonge jaren heeft hij altijd zijn bijdrage binnen het gezin geleverd. De familiebanden werden later door Riet onderhouden. Jan was meer bezig met zijn carrière op de koel of met zijn geliefde duivensport.

In zijn werkzame leven schopte Jan het tot opzichter op de Staatsmijn Emma. Dat was zeker een knappe prestatie gezien zijn vooropleiding. Wij relativeerden die prestatie altijd met de mededeling dat het zonder Riet beslist anders gelopen zou zijn. Na zijn pensionering genoot Jan samen met Riet volop van het leven. Het uitgaan, de praatsessies met de oud leden en voetballers van de Sportclub Emma, de concertreizen met het Brunssums Mannen Koor en de Bronsheimers, lekker dineren bij restaurant Bronsheim, samen met zijn vrienden gezellig een kaartje leggen of mosselen eten bij Grand Café ludwiczak, Jan genoot van elke minuut. Met Rietje deelde Jan ruim 61 jaar lief en leed, ze las hem altijd elke wens van zijn gezicht en stond altijd voor hem klaar.

Hun gouden huwelijk werd wel op heel aparte wijze gevierd. Een jaar lang werd dat heugelijke feit bij Bronsheim gevierd door elk weekend met weer andere familieleden, vrienden of bekenden te dineren.

Jan was een persoon met een uitgesproken mening. Als hem iets niet zinde of als hij het ergens niet mee eens was, liet hij dit meteen merken. Daarentegen was hij altijd dankbaar voor de dingen die andere dan weer vanzelfsprekend vinden. Soms had Jan ook weinig geduld maar aan de andere kant zat hij dan weer uren lang te puzzelen.

De laatste jaren van zijn leven verliepen steeds moeizamer de medische problemen stapelden zich maar op. Bijna elke medisch specialist leerde Jan van Kessel kennen. Gelukkig bleef bij alle ellende zijn geest ongebroken. Hij volgde het nieuws op de voet en wist overal over mee te praten. Ook toverde hij nog vaak een glimlach op het gelaat van zijn hulpverleners. Door het inleveren van zijn mobiliteit werd Jans leven steeds verder ingeperkt. Hij had het daar erg moeilijk mee en voor zijn omgeving was het moeilijk om te zien dat hij zoveel pijn had.

Thuis genoot Jan vooral van de kleine dingen in het leven zoals het ziekenbezoek dat hij mocht ontvangen en de vele telefoontjes. Ook genoot hij van de sport op TV, het lekkere eten van Riet en vooral van de prachtige vogeltjes die elke dag voor zijn raam kwamen optreden. Nadat Jan was opgenomen in het ziekenhuis viel er nauwelijks nog een vogeltje voor dat raam te bekennen. Het leek net of ze alleen voor Jan kwamen optreden.

Jan had nog zo graag samen met Riet enkele jaren verder geleefd, helaas heeft dat niet zo mogen zijn.

Gelukkig is hem een verder lijden bespaard gebleven en is hij op 11 juli 2012 rustig overleden in de Schuttershof te Brunssum.

Rob